

HÛD SÛRESİ

-HÛD (a.s.) BÖLÜMÜ-

Esirgeyen, bağışlayan
Allah'ın adıyla,

1- Elif, Lâim, Râ. 'Bu kitabın âyetlerinin bir düzene göre hüküm bildirmesi, ardından da ayrıntılı olarak açıklanması, mutlak ilmiyle en doğrusunu yapan, her şeyin farkında olan Allah'a özgü bir şekildedir.'

2- 'Allah'tan başkasına kulluk yapmayın, diye. Ben de O'nun tarafından sizi cehennem azabına karşı uyarmakta ve size cenneti müjdelemekteyim.'

3- 'Siz de iman edip küfrünüzden dolayı rabbinizden af dileyin. Sonra da tövbe edip doğru O'na yönelin ki ömrünüzün sonuna kadar güzel bir şekilde faydalanacağınız refah içinde bir hayât yaşatsın size. O'nun rızasını gözeterek kulluk yapan herkese ahirette lütfundan bolca versin. Eğer öğütlerime aldırış etmezseniz bilin ki ben, kıyamet gününün azabına uğramanızdan korkuyorum.'

4- Sonunda sorgulanmak için O'nun huzuruna döndürüleceksiniz. O her şeyi kurallara bağlamıştır.

5- Bunu çok iyi anlayın! Kâfirler resûle karşı düşmanlıklarını gizlemek isterken aslında gerçeğe sırt dönmektedirler. Bunu çok iyi anlayın! Onlar resûlü duymamak için kıyafetlerine bürünseler de Allah onların gizli saklı yaptıklarını da alenî yaptıklarını da bilmektedir. Elbette ki O, akıldan geçenleri her yönüyle bilmektedir.

وَأَنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٩﴾

سُورَةُ هُودٍ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ مِائَةٌ وَثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّسْفَ كِتَابٍ أَحْكَمْتَ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١٧﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿١٨﴾ وَإِنْ اسْتَفْغَرُوا رَبِّيَكُمْ ثُمَّ تَوَبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَتُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿١٩﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَغْفِرُوا مِنْهُ الْآحِينَ يَسْتَغْفِرُونَ نِيَابَهُمْ يَلْعَلُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢١﴾

107- Eğer Allah başına bir sıkıntı getirirse bu durumda o sıkıntıyı O'ndan başkası gideremez. Eğer O, sana bir iyilik dilerse o vakit O'nun lütfunu hiç kimse engelleyemez. O, kullarına lütfu belirlediği kastalara göre bahşeder. O çok affedicidir, çok bağışlayıcıdır.

108- De ki: 'Ey insanlar! Andolsun ki rabbinizden size doğru yolu gösteren Kur'an geldi.' Artık her kim doğru yolda giderse sadece kendine doğru yol edinmiştir, kim de doğru yolun dışına çıkmışsa sadece kendini doğru yoldan çıkarmıştır. Ben yaptıklarınızdan sorumlu değilim.'

109- Ey ümmî nebî! Sana vahyedilene uy ve Allah'ın hükmü gerçekleşinceye kadar sebat et, O en mükemmel hüküm verendir.

6- Yeryüzünde rızkını Allah'ın vermediği hiçbir canlı yoktur. O, onların yaşadıkları yeri ve yaşam şekillerini, nasıl doğacaklarını ve ne şekilde olacaklarını bilir. Hepsini ezelde O'nun mutlak ilmindedir.

7- Göklere ve yeryüzünü hanginizin daha mükemmel kul-luk yapacağını ortaya koyup size göstermek için altı günde yaratan, O'dur. Allah bunlardan önce varlık tasarımı, sonra da yaşam gücünün kaynağını yaratmıştı. Şâyet sen, 'Gerçekten de öldükten sonra diriltileceksiniz' desen, o yobaz kâfirler üstüne basa basa, 'Bu söylenenler yalnızca alenen göz boyamadır' derler.

8- Şâyet bir nesil süresince onlardan azâbı ertelese, o yobaz kâfirler üstüne basa basa, 'Onu azap etmekten ne engelliyor' da derler. Bunu çok iyi anlayın! Azap onlara geldiği gün artık onlardan ayrılacak değildir ve alay etmekte oldukları azap onları kuşatacaktır.

9- Şâyet insana tarafımızdan rahatlık yaşatsak, sonra da onu insandan geri alsak, hiç şüphesiz aşırı ümitsizliğe kapılır, tam bir nankör olur.

10- Şâyet insana başına gelen sıkıntılardan sonra mutluluk yaşatsak, üstüne basa basa, 'Başıma gelen dertler gitti' der. Gerçekten de o şımarıp kibirlenmektedir.

11- Ancak bu durumlara sabreden ve îman edip Allah'ın rızasına uygun davrananlar bu hükmün dışındadır. Onlar için bağışlanma ve büyük bir ödül olarak cennet vardır.

12- Ey ümmî nebî! 'Hiç değilse ona hazinelerin indirilmesi veya onunla bir meleğin de gelmesi gerekmez miydi?' demeleri canını sıkıyor diye sana vahyedilenlerden bazısını artık tebliğ etmekten vaz mı geçeceksin? Sen sadece bir uyarıcısın. Allah ise her şeyin sebebi ve güvencesidir.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَاذْعُوْا
 مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنَّ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٣﴾ فَاَلَمْ
 يَسْتَجِيبُوْا لَكُمْ فَاَعْلَمُوْا اَنْمَآ اُنزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا
 هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
 وَزَيَّنَّهَا نُوْفَ اِلَيْهِمْ اَعْمَالُهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُخْسُوْنَ
 ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ
 مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ اَفَمَنْ كَانَ
 عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهِ وَيَتْلُوْهُ شٰهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتٰبُ
 مُّوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِهٖ مِنَ الْاَحْرَابِ فَالْتَّارُ مَوْعِدُهٗ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ اِنَّهٗ
 الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلَكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٧﴾
 وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ
 عَلٰى رَّبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاءِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا عَلٰى
 رَّبِّهِمْ اِلَّا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٨﴾ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنِ
 سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٩﴾

balarının karşılığını ihmal etmeksizin bunları onlara eksiksiz veririz,

16- Onların âhirette cehennemden başka hakları yoktur. Onların dünyada yapmakta olduklarının da bir değeri yoktur ve yalan yanlış yaptıkları ibâdetler âhirette geçersizdir.

17- Kur'an'ı okuyup Kur'an'ın rabbinden geldiğini tam olarak kavrayan ve Kur'an'dan önceki örnek ve bağışlanma sebebi olan Mûsâ'nın kitabıyla Kur'an'ın doğruluğuna şahitlik yaparak ona îman edenler yalnızca dünya hayatını isteyenler gibi olur mu? Ehl-i kitap topluluklarından Kur'an'ı inkâr edenlerin gideceği yer cehennemdir. Ey ümmî nebi! Bundan hiç şüpheye düşme. Kesinlikle doğru olan, rabbinden gelen Kur'an'dır. Fakat insanların çoğu îman etmezler.

18- Uydurduğu yalanı Allah'a dayandırandan daha kâfiri var mı? Onlar rablerine sunulacaklar. Şâhitler de 'İşte bunlar, rableri hakkında yalan uyduranlardır' diyecekler. Bunu çok iyi anlayın! Allah'ın lâneti kâfirlerin üzerinedir.

13- Ey ümmî nebi! Yoksa 'O Kur'an'ı kendisi uyduruyor' mu diyorlar? De ki: 'Bu iddianızda samimiyseniz o halde Allah'ın hâricinde çağırabildiklerinizi de çağırın, onun benzeri uydurulmuş on sûre getirin hemen.'

14- Ey îman edenler! Sizin bu isteğimize cevap vermedilerse bu durumda onun Allah'ın ilmi dâhilinde indirildiğini ve O'ndan başka hiçbir ilâhın olmadığını iyice bilin! Şimdi daha çok inanıp güveniyor musunuz?

15- Her kim âhirete inanmaksızın yalnızca dünya hayatını ve onun göz alıcı mülklerini isterse dünya hayatındaki ça-

19- Ehl-i kitaptan resûlü inkâr edenler, îman edenleri Allah'ın yolundan uzaklaştırmakta ve o yolu tutarsız göstermeyi amaçlamaktadırlar. Onlar zaten âhîret hayatını da inkâr etmekte,

20- Onlar, yeryüzünde Allah'ın azâbını engelleyemezler. Allah'ın hâricinde onları koruyacak birinin olması da mümkün değildir. Onlara katmerli azap edilecek. Onlar ne Kur'anı duymaya katlanabiliyorlar ne de ona iman edenleri görme-ye katlanabiliyorlar.

21- İşte bunlar kendilerine yazık edenlerdir, uydurmakta oldukları şefaathçiler de akıllarından uçup gidecek.

22- Onların doğru yolu kaybettikleri ve âhirette en çok zarara uğrayacakları kesindir.

23- Gerçek şu ki iman edip Allah'ın rızâsına uygun davrananlar ve tevâzu ile rablerine ibâdet edenler cennetlik-tirler. Onlar sonsuza kadar oradadırlar.

24- Kâfirlerle müminlerin durumu, kör ve sağır olanla gören ve işiten kimsenin durumu gibidir. Bunların durumu eşit olur mu? Yoksa hâlâ gerçeği görüp anlamayacak mısınız?

25- Andolsun ki Nûh'u halkına resûl olarak göndermiştik. Dedi ki: 'Bilin ki ben, sizi ale-nen uyaran biriyim.'

26- 'Allah'tan başkasına kulluk yapmayın! Aslında ben, çok acı veren kıyâmet gününün azâbına uğramanızdan korkuyorum.'

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
 يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۚ لَا جَرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخَسِرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۚ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ
 وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۗ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۚ
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۚ أَنْ
 لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْبَاسِ ۚ فَقَالَ
 الْمَلَائِكَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا
 نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدَىٰ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ
 لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۚ قَالَ يَا قَوْمِ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَتَّبِعُنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
 فَعُوبِتْ عَلَيْكُمْ ۗ أَنْزَلْتُ كُفُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۚ

27- Fakat halkından kâfir olan yöneticiler, 'Biz seni yalnızca bizim gibi bir fâni olarak görüyoruz. Sana uyanların da yalnızca sıradan, gariban yoksullarımız olduklarını düşün-
 nüyoruz. Sizin bize karşı bir üstünlüğünüzün olduğunu da düşünmüyoruz. Aksine yalancı olduğunuzu tahmin ediyoruz' dediler.

28- Nûh dedi ki: 'Ey halkım! Gerçekten ne düşündüğünüzü söyleyin bana? Eğer benim rabbimden bir kanıtım varsa O'nun değerlendirmesine göre bana nübüvvet de verilmiş fakat sizler tarafından bu gerçek görülmüyorsa, istemediğiniz halde bu gerçeği görmemiz için sizi hiç zorlar mıyız?'

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا
 أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىكُمْ
 قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ
 أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
 وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي
 إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَآكْثَرْتَ
 جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾
 قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٣﴾
 وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ
 يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٤﴾ أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَاهُ قُلُوبُنَا إِنْ أُنزِلَتْ إِلَيْنَا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَا وَنُحِبُّهَا كُفْرًا
 وَإِنَّا بِمَا نُرَى فِيهَا لَمُتَّعِينَ ﴿٣٥﴾ وَأَوْحَى إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ
 فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَاصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾

29- Nûh, 'Ey halkım! 'Allah'tan başkasına kulluk yapmamamıza karşılık ben mal mülk de istemiyorum. Benim ödülüm yalnızca Allah'a âittir. Ben îman edenleri kovacak da değilim. Kesinlikle onlar rablerinin vaatlerine kavuşacaklar. Fakat ben sizin, rablerini tanımayan insanlar olduğunuzu düşünüyorum,'
30- 'Ey halkım! Eğer ben onları kovarsam, Allah'ın azabından beni kim kurtarabilir? Yoksa hâlâ gerçeği görüp anlamayacak mısınız?'

31- 'Size Allah'ın hazinelerine sahibim demiyorum, görünmeyi de bilmem, size ben bir meleğim de demiyorum. Gözle-
 rinizin hor gördükleri için ise Allah onlara hiçbir hayır vermez

de demiyorum. Onların içlerinde olanı en iyi Allah bilir. Ben öyle bir şey dersem, kendine yazık edenlerden biri olurum.'

32- İnkâr eden halkı, 'Ey Nûh! Sen bu konuda bizim başımızın etini yedin. İddianda samimiy-
 sen, hadi bizi tehdit ettiğin azâbı bize getir' dediler.

33- Nûh dedi ki: 'Allah onu sâdece belirlenen şartlar oluşunca getirir ve siz onu engelleyemezsiniz,'

34- 'Siz doğru yolun dışında kalmak istiyorsanız ve Allah da bunun olmasına izin ver-
 diyse ben size nasihat etmek istesem de nasihatim size fayda vermez. Rabbiniz O'dur. Sorgulanmak için de O'nun huzuruna geri döndürüleceksiniz.'

35- Ey ümmî nebî! Yoksa 'O Kur'an'ı uydurdu' mu diyorlar? De ki: 'Şâyet onu ben uydurduysam, ceennemi hak ettirecek suç benimdir. Ama benim, sizin ceennemi hak ettirecek suçları işlemenizle hiçbir alâkam yoktur.'

36- Nûh'a vahyedildi ki: 'İman etmiş olanların hâricinde hal-
 kından başka kimse îman etmeyecek, bu yüzden onların işlemekte oldukları günahlardan dolayı kendini üzme.'

37- "Ey Nûh, bizim gözetimi-
 mizde ve vahyettiğimiz şekilde gemiyi yap. İnkâr edenler hak-
 kında benden bir şey isteme. Çünkü onlar suda boğulacaklardır."

38- Nûh gemiyi yapmaktayken, halkının yöneticileri ona her uğrayışlarında onunla alay ediyorlardı. Nûh demişti ki: 'Siz şimdi bizimle alay ediyorsanız, biz de yakında sizinle, sizin bizimle alay ettiğiniz gibi alay edeceğiz.'

39- 'Artık ileride anlarsınız, azap gelince kimi rezil edermiş, kimin başına gelirmiş kesintisiz azap.'

40- Daha sonra kesinleşmiş yasamıza göre yerin ve göğün bütün suları kabarmaya başlayınca buyurduk ki: 'Evcil hayvanların her cinsinden dişili-erkekli bir çifti, âileden daha önce azâba uğrayacakları bildirilenler hâricindekileri ve iman edenleri gemide yanına al.' Bir avuç insanın dışında da ona iman eden olmamıştı.

41- Nûh, 'Gemiye binin! Onun süzülüp gitmesi ve demir atması Allah'ın adyıldır. Hiç şüphesiz rabbim affedicidir, bağışlayıcıdır' demişti.

42- Gemi, içindekilerle dağlar gibi dalgaların arasından geçip gidiyordu. Nûh, uzaklardaki oğluna bağırmıştı: 'Yavrucuğum! İman edip bizimle gemiye bin, kâfirlerle beraber olma!'

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾
 فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُثْقَلٌ ﴿٣٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا
 بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾ وَهِيَ
 تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي
 مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾
 قَالَ سَأَوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ
 الْمُعْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَّمَاءُ اقْلَعِي
 وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي
 مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٥﴾

43- Oğlu, 'Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım' demişti. Nûh, 'Allah kimi bağışlamışsa bugün yalnızca o, Allah'ın hükmünden korunacaktır' demişti. Aralarına dalga girmiş, böylece Nûh'un oğlu da boğulanlardan biri olmuştu.

44- 'Ey yer, suyunu çek! Ey gök, bulutları dağıt!' denildi, su gittikçe azaldı. Allah'ın hükmü gerçekleşmişti. Gemi Cudi üzerinde karaya oturdu. İnkâr eden insanlara, 'Lanet olsun!' denilmişti.

45- Nûh rabbine yakarır, 'Rabbim! Oğlum da âilemden biriydi. Senin âilemi kurtarma vaadin de kesinlikle doğrudur. Sen en mükemmel hüküm verensin' dedi.

قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
 تَسْأَلُنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي آخُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ
 لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُ مِنَ الْخَاسِرِينَ
 ﴿٤٧﴾ قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى
 أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ
 ﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
 تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٩﴾ وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا
 اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَا قَوْمِ
 لَأَسْأَلَنَّكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ
 يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
 وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُوْدَا مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

46- Allah buyurdu ki: ‘Ey Nûh! O senin âilenden değildi. Gerçekten de onun yaptığı, Allah’ın rızasına uygun bir davranış değildi. Bu yüzden içyüzünü hiç bilmediğin konuda benden istekte bulunma! Kesinlikle ben, rablerini tanımayanlardan biri olmamanı öğütlerim sana.’

47- Nûh, ‘Rabbim! Ben içyüzünü hiç bilmediğim bir konuda senden istekte bulunmaktan sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz, beni affetmezsen doğru yolu kaybedenlerden biri olurum’ dedi.

48- ‘Ey Nûh! Bizim tarafımızdan korunan kutlu Müslümanlar olarak sen ve beraberindeki topluluk gemiden inin. Onları refah içinde yaşatacağız, onlardan nesiller meydana gelecek. Daha

sonra o nesillerden inkâr edenler de tarafımızdan çok acı verecek bir azâba uğrayacak’ denildi.

49- Ey ümmî nebî! İşte bu sana vahyettiklerimiz bilinmeyen haberlerdendir. Bundan önce bunları ne sen biliyordun ne de halkın. Artık sebatlı ol! Elbette ki mutlu son, Allah’ın emirlerine uyup azâbından kaçınanlarıdır.

50- Âd halkına da kendilerinin çok iyi tanıdığı ve güvendiği Hûd’u resûl olarak göndermiştik. Hûd onlara demişti ki: ‘Ey halkım! Yalnızca Allah’a kulluk edin, O’ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Siz ortak koşmakla Allah adına yalan uyduruyorsunuz yalnızca.’

51- ‘Ey halkım! ‘Allah’tan başkasına kulluk yapmamanıza karşılık ben bir ücret de istemiyorum sizden. Benim ödülüm beni yoktan yaratana âittir yalnızca. Yoksa hâlâ doğru ile yanlış ayırt edemiyor musunuz?’

52- ‘Ey halkım! İman edip küfürünüzden dolayı rabbinizden af dileyin. Sonra da tövbe edip dosdoğru O’na yönelin ki size bereketli yağmurlarını göndersin, soyunuzu ve malınızı çoğaltsın. Bu öğüde aldrış etmeyerek cehennemlik olmayın.’

53- İnkâr eden halkı demişti ki: ‘Ey Hûd! Sen bize önerdiğimiz bir kanıt getirmedin, biz de senin sözünle ne ilâhlarımızı terk ederiz ne de sana inanırız,’

54- ‘Biz sadece bir kısım ilâhlarımızın sana fena musallat olduğunu söylüyoruz.’ Hûd demişti ki: ‘Ben, ortak koştuğunuzla hiçbir alâkamin olmadığına Allah’ı şahit gösteriyorum, siz de şahit olun,’

55- ‘Allah’ın hâricindekilerle benim hiçbir alâkam yoktur. Artık hep birlikte bana hileler tertip edin hemen. Ayrıca hiç göz açtırmayın bana,’

56- ‘Kesinlikle ben, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah’a güvenip sığınırım yalnızca. O’nun egemenliği ve denetimi altında olmayan hiçbir canlı yoktur. Elbette ki rabbimin dosdoğru yola çağırması adâleti gereğidir,’

57- ‘Eğer hâlâ öğütlerime aldırış etmiyorsanız bilin ki ben, size gönderildiğim görevi kesinlikle yerine getirdim. Rabbim sizin yerinize başka bir topluluk getirir ve siz O’na hiçbir zarar veremezsiniz. Elbette ki rabbim her şeyi gözetip korumaktadır.’

58- Kesinleşmiş yasamıza göre azap geldiğinde Hûd’u ve beraberindeki iman edenleri gösterdiğimiz doğru yolda oldukları için kurtardık. Biz onları kıyâmet gününün gittikçe daha da şiddetlenecek olan azâbından da kurtardık.

59- İşte azâba uğrayan Âd halkı, rablerinin âyetlerini hor görmüşlerdi, O’nun resûllerine baş kaldırmışlardı, inkârda inat eden her iktidar sahibine tâbi olmuşlardı,

60- Onlar dünya hayatında da kıyâmet gününde de lânete uğratıldılar. Bunu çok iyi anlayın! Âd halkı rablerini yok saymışlardı. Bunu çok iyi anlayın! Hûd’un halkı Âd’a lanet olsun!

إِن نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ﴿٥٦﴾ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿٥٦﴾ فَإِن تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
حَفِيفٌ ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبِعُوا فِي
هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا إِنْ عَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدًا
لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ
فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُمْ تَبَوَّأُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴿٦١﴾ قَالُوا
يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٦٢﴾

61- Semûd halkına da kendilerinin çok iyi tanıdığı ve güvendiği Sâlih’i resûl olarak göndermiştik. Salih onlara demişti ki: ‘Ey halkım! Yalnızca Allah’a kulluk edin, O’ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. O sizi yeryüzünün toprağından yarattı, orada geçinip barınma imkânı ve gücü verdi size. Bu yüzden iman edip küfrünüzden dolayı O’ndan af dileyin, sonra da tövbe edip dosdoğru O’na yönelin. Elbette ki rabbim yalvaranı duymaktadır, isteklere karşılık vermektedir.’

62- İnkâr eden halkı, ‘Ey Sâlih! Bundan önce aramızda hatırı sayılır bir adamdın. Sen bize atalarımızın taptığına tapmamızı mı yasaklıyorsun? Doğrusu bizi davet ettiğin konularla ilgili derin şüpheler içindeyiz biz’ demişlerdi.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنَ رَبِّي وَاتِّبِنَا مِنْهُ
 رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي
 غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴿٦٦﴾ وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا
 تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
 عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٧﴾ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ
 ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكُمْ وَعَدُّ غَيْرِ مَكْذُوبٍ ﴿٦٨﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
 نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ
 يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٩﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴿٧٠﴾ كَانُوا
 لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا آلَا إِنْ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ آلَا بُعْدًا لِثَمُودَ
 ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشِيرِ قَالُوا سَلَامًا قَالَ
 سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ﴿٧٢﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ
 لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَأَوَّجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ
 إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٣﴾ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ
 فَتَبَسَّرْنَاَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧٤﴾

66- Kesinleşmiş yasamıza göre azap geldiğinde Sâlih'i ve beraberindeki iman edenleri gösterdiğimiz doğru yolda oldukları için kurtardık. Biz onları kıyâmet günününun aşağılayıcı azâbından da kurtardık. Gerçekten de senin rabbin çok kuvvetlidir, her dileğini yapacak güçtedir.

67- Kâfirleri ise o korkunç nâra yakalayverdi, tek bir söz söylemeden hemen kaskatı kesilivermişlerdi yaşadıkları yerde.

68- Sanki hiç yaşamamışlardı orada! Bunu çok iyi anlayın! Semûd halkı rablerini yok saymışlardı. Bunu çok iyi anlayın! Semûd halkına lanet olsun!

69- Andolsun ki meleklere elçilerimiz İbrâhim'e müjdeyle gelip, 'Selâm sana' demişlerdi. İbrâhim de daha güzel bir şekilde, 'Size de selâm' demişti. Sonra çok geçmeden de tandırda kızartılmış bir buzağı getirmişti.

63- Sâlih demişti ki: 'Ey halkım! Gerçekten ne düşündüğünüzü söyleyin bana? Eğer benim rabbimden bir kanıtım varsa O'ndan bana nübüvvet de verilmişse bunlara rağmen O'nun emrine karşı çıkarsam, Allah'ın azâbından beni kim kurtarabilir? Oysaki sizin de görevime zarardan başka bir katkınız yok.'

64- 'Ey halkım! Allah bu dişi deveyi size bir mucize olarak yarattı. Bu yüzden onu kendi hâline bırakın, Allah'ın yarattığı yeryüzünde yayılsın. Sakın başına bir kötülük de getirmeyin! Yoksa çok geçmeden bir azâba uğrarsınız.'

65- Fakat dişi deveyi ayağını kesip yere düşürerek boğazladılar. Ardından da Sâlih, 'Arzu ettiğiniz gibi yurduunuzda üç gün yaşayın(!) Bu tehdidin şakası yoktur, helâk olacaksınız' demişti.

70- Sonrasında İbrâhim onların ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce onların azap melekleri olduklarını anladı ama kimi cezâlandıracaklarını bilmediğinden dolayı içine bir korku düştü. 'Korkma! Biz Lut halkına gönderildik' demişlerdi.

71- İbrâhim'in hanımı hizmet etmekteydi, bunu duyunca hemen gülmüştü. O vakit İbrâhim'in hanımını İshâk'la ve İshâk'ın oğlu Yâkup'la müjdelemiştik.

72- İbrâhim'in hanımı, 'Vay başıma gelene! Ben âdet görmez bir yaşlı kadın, şu kocam da kurumaya yüz tutmuşken çocuk mu doğuracağım? Hiç şüphesiz bu tuhaf bir şey' demişti.

73- Melek elçiler, 'Ey ev halkı! Allah size nübüvvet vermişken, soyunuzdan resûller gönderecekseniz Allah'ın hükmüne mi şaşırıyorsunuz? Kesinlikle O yalnızca hamdedilmeye lâyıktır, çok yücedir' demişlerdi.

74- Gelen müjdeyle İbrâhim'den korku gidince, Lut'un halkı hakkında melek elçilerimizle tartışmaya başlamıştı.

75- Hiç şüphesiz İbrâhim çok sabırlı, çok içli, devamlı tövbe eden biriydi.

76- Melek elçiler demişlerdi ki: 'Ey İbrâhim! Bu itirazından vazgeç. Elbette ki rabbinin kesinleşmiş yasasına göre azap gerçekleşecektir. Onlara, önlenmesi mümkün olmayan bir azap gelmektedir.'

77- Melek elçilerimiz Lut'a delikanlı görünümlü geldiklerinde Lut, halkının onlara yapacaklarından endişelendi ve halkına karşı koyacak gücü de yoktu. 'Bu çok zor bir gün' demişti.

78- Halkı acele koşarak onun yanına geldi, onlar eskiden beri türlü türlü ahlaksızlık yapıp duruyorlardı. Lut dedi ki: 'Ey halkım! İşte halkımın kadınları, onları nikâhlayın, Allah'tan korkun, misafirlerimin yanında beni küçük düşürmeyin. Hiç aklı başında bir adam yok mu içinde?''

قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٤﴾ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٧٥﴾ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٧٦﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَىٰ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هُوَ لَبِئْسَ مَا تَدْعُونَ لَكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي صَیْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَىٰ إِلَيَّ رُكْنٌ شَدِيدٌ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُواكَ فَاسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾

79- Halkı dediler ki: 'Andolsun ki sen, halkının kadınlarıyla hiç ilgilenmediğimizi bilmektesin. Hiç şüphesiz ne istediğimizi de biliyorsun.'

80- Lut, 'Keşke benim size karşı koyabilecek gücüm olsaydı ya da sağlam bir yere sığınsaydım' dedi.

81- Melek elçiler, 'Ey Lut! Biz rabbinin elçileriyiz. Onlar aslâ sana el süremezler. Sen gece karanlığında hemen âileni al git. Hanımının dışında sizden hiç kimse geride kalanlara dönüp bakmasın. Kesinlikle hanımı da geride kalanların başına gelecek felaketten payını alacak. Aslında onlar azâba sabah uğrayacaklar. Sabah da yakın, değil mi?'

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَابَةً مِّنْ سَجِيلٍ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا
 هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا
 قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
 الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ
 وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا
 تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ
 إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَا
 شُعَيْبُ أَصْلُوتَكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ
 أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ
 ﴿٨٧﴾ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
 وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ
 مَا أَنهَيْكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ
 وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

82- Kesinleşmiş yasamıza göre azâbımız ortaya çıkınca, şehrin altını üstüne getirdik ve hangi günahkâra isabet edeceği belirli istiflenmiş taşları üzerlerine peş peşe yağdırdık,

83- Rabbinin değerlendirmesine göre azap için hazırlanmış taşlardı bunlar. Bu tür azap kâfirlerin hemen yanı başındadır.

84- Medyen halkına da kendilerinin çok iyi tanıdığı ve güvendiği Şuaybî resûl olarak gönderdik. Şuayb onlara demişti ki: ‘Ey halkım! Yalnızca Allah’a kulluk edin, O’ndan başka hiçbir ilâhınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. İhtiyaç duymayacak kadar bolluk içinde olduğunuzu görmeme karşın

sizin, kıyâmet gününün kuşatıcı azâbına uğramanızdan da korkuyorum.’

85- ‘Ey halkım! Ölçüyü ve tartıyı âdil bir şekilde tam yapın, insanların eşyalarının değerini düşürmeyin, yaşadığınız yerlerde soysuzlaşp da kargaşa ve yıkıma neden olmayın.’

86- ‘Sözlerime inanırsanız, Allah’ın kâr olarak bıraktığı sizin için daha iyidir. Ben sizin koruyucunuz değilim.’

87- İnkâr eden halkı alayla, ‘Ey Şuayb! Atalarımızın tapıklarını terk etmemizi veya mallarımızla dilediğimizi yapmaktan vaz geçmemizi namaz kılarak tapındığın mı emrediyor(!) San ki sen, bir tek sen kibar ve akli başındasın(!)’ dediler.

88- Şuayb dedi ki: ‘Ey halkım! Gerçekten ne düşündüğünüzü söyleyin bana? Eğer benim rab-bimden bir kanıtım varsa ve O bana nübüvvet de ihsan etmiş-se görevimi yapmayayım mı? Size yasakladığım şeyleri ardınızdan tek başıma sahiplenmek istemiyorum yalnızca gücüm yettiğince günahattan uzak, düzgün bir halde tutmak istiyorum sizi. Başarım da yalnızca Allah’ın sayesinde. Ben yalnızca O’na güvenip sığınırım ve O’na tövbe edip O’nun rızâsını dilerim,’

89- ‘Ey halkım! Bana karşı çıkışınız cehennemi hak ettirecek suça sakın sizi sürüklemesin ki Nûh’un halkının veya Hûd’un halkının ya da Sâlih’in halkının başına gelen azapların bir benzeri sizin de başınıza gelmesin! Lut halkının helâkinden beri çok zaman da geçmedi,’

90- ‘İman edip küfrünüzden dolayı rabbinizden af dileyin, sonra da tövbe edip dosdoğru O’na yönelin. Aslında rabbim bağışlayıcıdır, bağışlamayı çok sever.’

91- İnkâr eden halkı, ‘Ey Şuayb! Biz senin söylediklerinin çoğunun içyüzünü anlamıyoruz. Hem de biz senin bize karşı koyabilecek biri olmadığını düşünüyoruz. Senin sülâlen olmasaydı biz seni kesinlikle taşlayarak öldürürdük, senin bizim için hiçbir değerini ve saygınlığını yok’ dediler.

92- Şuayb dedi ki: ‘Ey halkım! Sülâlem size göre Allah’tan daha mı güçlü ki Allah’ın kudretini görmezden gelip önemsemiyorsunuz? O rabbim elbette ki yapıp ettiklerinizi ayrıntısıyla bilmektedir,’

93- ‘Ey halkım! İnancınız konusunda elinizden geleni ardınıza koymayın. Ben kesinlikle bana vahyedilene uyarım. İleride siz de anlayacaksınız, azap gelince kimi rezil edermiş ve kimmiş yalancı. Azâbın yolunu gözleyin, aslında ben de sizinle birlikte gözlemekteyim.’

94- Kesinleşmiş yasamıza göre azap geldiğinde Şuayb’ı ve be-

raberindeki iman edenleri gösterdiğimiz doğru yolda oldukları için kurtardık. Kâfirleri ise o korkunç nâra yakalayiverdi, tek bir söz söylemeden hemen kaskatı kesilivermişlerdi yaşadıkları yerde.

95- Sanki hiç yaşamamışlardı orada! Bunu çok iyi anlayın! Semûd halkına olduğu gibi Medyen halkına da lanet olsun!

96- Andolsun ki Mûsâ’yı da mucizelerimiz ve hileleri yutan asasıyla resûl olarak göndermiştik,

97- Firavun ve onun danışmanlarına. Fakat danışmanlar, Firavun akli başında emirler vermediği halde onun emirlerine uymuşlardı.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ
 ٩٨ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ
 ٩٩ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ
 ١٠٠ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ
 آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ
 رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ١٠١ وَكَذَلِكَ أَخْذُ
 رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ
 ١٠٢ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ
 مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ١٠٣ وَمَا نُؤَخِّرُهُ
 إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ ١٠٤ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ١٠٥ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ
 فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ١٠٦ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ١٠٧
 وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مُجْدُونٍ ١٠٨

kendilerine hiçbir faydası olmamış yalnızca kendilerinin yok oluşlarını şiddetlendirmişti.

102- Rabbinin cezalandırması böyledir. Allah, halkı kâfir olan şehirleri âniden yok eder. Gerçekten de O'nun cezalandırması çok acı vericidir, çok şiddetlidir.

103- Kıyâmet gününün azabından korkanlar için kuşkusuz bütün bunlarda büyük bir kudretin izi vardır. O gün bütün insanlar bir araya getirilecektir. O gün bütün yaratılanlar orada hazır bulunacaktır.

104- Biz sorgulamayı sadece belirli bir sürenin sonuna erteliyoruz.

105- Kıyâmet günü yalnızca Allah'ın belirlediği şartlara sahip olan kişiler konuşur. Bu yüzden orada insanların bir kısmı mutsuz, bir kısmı da mutludur.

106- Sözün özü, mutsuz olanlar cehennemde iç geçirip hıçkırıklara boğulacaklar,

107- Rabbinin dilemesi hâriç, gökler ve yer durdukça onlar sonsuza kadar oradadırlar. Elbette ki rabbin her zaman en uygun olanı yapmaktadır.

108- Mutlu olanlar ise cennettedirler. Rabbinin dilemesi hâriç gökler ve yer durdukça onlar sonsuza kadar oradadırlar, ardı arkası kesilmeyen ihsanlara kavuşurlar.

98- Firavun, kıyâmet günü halkının önüne geçer, sonra da onları suya götürür gibi cehenneme götürür. Ne kadar da kötü bir ferahlama yeri!

99- Dünya hayâtında da kıyâmet gününde de lânete uğratıldılar. Ne kadar da kötü bir arka çıkma!

100- Ey ümmî nebî! Sana anlattıklarımız kimi harâbe hâlinde, kimi toz toprağa karışmış helâk ettiğimiz şehirlerin haberleridir.

101- Biz onlara haksızlık yapmadık fakat onlar kendilerine yazık etmişlerdi. Rabbinin kesinleşmiş yasasına göre azap geldiğinde, onların tapındıkları Allah'ın hâricindeki ilâhlarının

109- Ey ümmî nebi! Onların Allah'a ortak koşarak tapınmalarının cezâsıyla ilgili sakın şüpheye düşme. Onlar da atalarının daha önce Allah'a ortak koşarak tapındığı gibi tapınıyorlar. Hiç şüphesiz azaptan paylarına düşeni onlara da eksiksiz, tam olarak vereceğiz.

110- Andolsun ki Mûsâ'ya da kitap vermiştik, Mûsâ'dan sonra Allah'ın kitabında bildirilenler hakkında görüş ayrılığına düşüldü. Şâyet ezelde rabbinin tövbe için fırsat verme kararı olmasaydı, onlar görüş ayrılığına düştükleri an cezâlandırılırlardı. Hiç şüphesiz onlar o kollarla ilgili derin şüpheler içindedirler.

111- Senin rabbin de her birinin işlemiş olduğu sevapların ve günahların karşılığını onlara tamı tamına verecektir. Kesinlikle O, onların yapıp ettiklerinin her ayrıntısının farkındadır.

112- Bu yüzden emredildiğin gibi dosdoğru ol! Tövbe edip seninle iman edenler de dosdoğru olsunlar. Sakın çığırtıcıdan çıkmayın! Kesinlikle O, yaptığınız her şeyi ayrıntısıyla görmektedir.

113- Yobaz kâfirlere karşı hiç yakınlık göstermeyin ki sonrasında cehennem azâbına uğramayasınız. Allah'ın hâricinde hiçbir koruyucunuz yoktur. Sonrasında O'nun azâbından kurtulamazsınız.

114- Gündüzün başında sabah ve öğle, gündüzün sonunda ikinci ve akşam, gecenin başlangıcında yatsı namazlarına hakkıyla devam et. **Elbette ki**

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ
 آبَاءَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُم نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لِيُؤْفَيَّتَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
 يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾ فَاسْتَقَمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ
 وَلَا تَطَّغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى
 الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا
 مِنْ الْأَيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ
 لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١١٥﴾ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ
 عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾

hakkıyla kılınan namaz kötülükleri uzaklaştırır. Bu öğütler, öğüt alanlar içindir.

115- Sebat et! Çünkü Allah, rızası peşinde olanların sevaplarının karşılığını ihmal etmez.

116- Sizden önceki topluluklarda, içlerinden kurtardığımız çok az kişinin hâricinde de hiç değilse yaşadıkları yerlerde yozlaşmayı engelleyen dürüst ve erdemli insanların olması gerekmez miydi? Kâfirlere ise bunları umursamayıp gösteriş yaparak yaşadıkları hayatın peşine düştüler, cehennemlik oldular.

117- Halkı birbirleriyle olan ilişkilerini dürüst bir şekilde yürütürken, senin rabbin şehirleri sadece şirk koştular diye yok edecek de değildir,

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُ النَّاسُ مُخْتَلِفِينَ ۗ أَلَا مَنَزَجَم رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۗ ۙ وَكَأَنَّهُ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْفِثُ بِهِ فُوَادِكُ وَجَاءُكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ۙ ۙ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ ۖ إِنَّا عَامِلُونَ ۙ ۙ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۙ ۙ وَاللَّهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْإِلَهَ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ فَاَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۙ ۙ

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ
وَهِيَ مِائَةٌ وَاحِدَةٌ وَعَشْرَةٌ آيَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّا تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۙ ۙ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۙ ۙ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۙ ۙ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۙ ۙ

121- İman etmeyenlere de ki: ‘İnancınız konusunda elinizden geleni ardınıza koymayın. Biz kesinlikle bize vahyedilene uya- cağız,’

122- ‘Bildirilene benzer azâbi bekleyin! Biz de bekliyoruz.’

123- Gökerin ve yeryüzünün görünmeyi Allah’ın mutlak ilmindedir. Bütün işler nasıl sona ererse ersin Allah tarafın- dan değerlendirilecektir. Bu yüzden yalnızca O’na kulluk et! Yalnızca O’na güvenip sığın! Senin rabbin yapıp ettiklerinizin hiçbir ayrıntısından habersiz değildir.

YÛSUF SÛRESİ

-YÛSUF (a.s.) BÖLÜMÜ-

Esirgeyen, bağışlayan
Allah’ın adıyla,

1- Elif, Lâm, Râ. Bunlar, bu açıklayıcı Kur’anın âyetleridir.

2- Kur’anı, doğru ile yanlış ayırt etmeniz için iç içe geçmiş benzerliklerle okunacak şekilde biz indirdik.

3- Ey ümmî nebi! Sana vahyettiğimiz bu Kur’anda, bazı ya- şanmış olayları etkili ve mü- kemmel bir üslupla sana an- latıyoruz. Vahyetmemizden önce sen, bu yaşananlardan kesinlik- le habersizdin.

4- Bir vakitler Yusuf babasına, ‘Babacığım, ben rüyamda on bir yıldızın, güneşin ve ayın bana secde ettiklerini gördüm’ demişti.

118- Şâyet rabbin zorunlu kılması olsaydı, tüm insanları tek bir dîne bağlı olarak meydana getirirdi. Böyle yapmadığı için kimisi inanmaya, kimisi de inanmamaya devam etmektedirler.

119- Rabbin doğru yolu yalnızca isteyene gösterir. Bu yüzden insanları özgür irâdeyle yarattı. Rabbinin, “Cehennemî tama- men cinler ve insanlarla mutlaka dolduracağım.” hükmü en doğru ve en âdil şekilde gerçekleşmektedir.

120- Ey ümmî nebi! Resûllerin başlarından geçenlerin bir kısmını sana anlatarak her birini zihnine yerleştirip inan- şını güçlendiriyoruz. Sana bu kıssalarda bildirilen gerçekler müminler için de öğüt ve ikazdır.